

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Vtrum liceat mutuo accipere pecuniam sub vsura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

inā deram, quā hic
author pro inclubita-
ta si supponit, dum
reddere rationem re-
fumis fructuum
agri & utrā extor-
dīcet: Quia iam fru-
ctū suū, quārum
aliquid dominus nec
extorit nouā ratio-
dictando: ad illā te-
mentū iā editam,
& impræsum. Et quā
forsū proper per
tēcōmō opēas el-
lēpē reponēas, nūne
actus inter ca-
tores mendis lūlij, ad
alīa propero.

S E D C O N T R A. Quilibet potest
līcē tenerē id qđ legītīmē acq-
uiuit, sed id, qđ acq-
uirīt p̄ pecū-
niā usūrā, interdū legitīmē
acq-
uirīt ergo līcē pōt teneri.

R E S P O N S O. Dicendum, qđ sicut
supra dīctū * est, res quedam
sunt, quārum usūs est ipsarū
rērum consumptio, quē non ha-
bent usūl fructū secundū iūra: & ideo si talia
suerint per usūram extorta, putā, denarii, triticū,
num, aut aliquid hūis modi, non tenetur homo
ad restituēdū, nisi id quod accepit: quia id, qđ
detalīre est acquisitum, non est fructus hīs modi rei,
sed humānæ industrie: nisi forte per detentōnē ta-
lei rei, aliter sit damnificatū amittendo aliquid de
bonis suis, tunc, n. tenetur ad recompensatiōnē no-
cumenti. Quēdam uero res sunt, quārū usūs nō est
earum conūmptio, & talia habet usūl fructū, si
cur domus, & ager, & alia hūis modi: & ideo sicutis
domū alterius, uel agrū per usūrā extorsis, et non
sunt tenetur restituēre domū, uel agrū, sed etiā
fructus inde perceptos: quia sunt & fructus rērum,
quārum aliis est dominus, & ideo ei debentur.

A D P R I M U M ergo dicendum, qđ radix non solum
haberatiōnē materiæ, sicut pecūnia usūraria:
sed habet etiam aliquālē rationē causæ actiū, &
inquantū administrat nutrimentiū: & ideo nō
est simile.

A D S E C U N D U M dicendum, qđ possēsiones,
que de usūris sunt comparatae, nō sunt corū, quo-
rum sunt usūræ, sed illorum qui cas emerunt: sunt
tamen obligatae illis a quibz fuerunt usūræ ac-
cep-
tūt, & alia bona usūraria. & ideo non præcipi-
tur, qđ affigentur illa possēsiones his, a quibz, fue-
runt acceptae usūræ, quia forte plus valent, qđ usūræ,
quās dederunt, sed præcipit quod tuendāt pos-
sēsiones, & earum pretia restituantur. s. secundū
quantitatē usūræ accepta.

A D T E R T I U M dicendum, qđ illud quod acqui-
ritur de pecūnia usūraria, debetur quidē acquirēti
nō pp pecūniā usūrā data, sicut pp cām instru-
mētā, sed propter suām instrūmētā, sicut propter
caula m̄ p̄ncipiale. & ideo plus iūris habet in re ac-
quīta de pecūnia usūraria, qđ ipsa pecūnia usūraria.

*Super Questionis
fusus & finis & cōclusiō
discutit quā sum.*

A R T I C U L U S I V .
Vtrū licet pecūniā accipere
mutuū sub usūrā.

Narti. 4. eūsdem
I quæst. 78. nota di-
ligenter tria. Primo,
quod quā uti peccato
alterius ad bonūnum
num, uel alterius,
non est peccātū: o
fēs abīce necessi-
tate, prō ut libe-
tamen fia uel alterius,
utrā peccato
aliquā, peccato im-
mūs est, cum bonū
utile, quoddam bo-
nūtā. Et similiter

A 3 Prat. illud, quod aliquis ē-

mit de pecūnia usūraria, debet
sibi rōne pecūniā, quā dedit. nō
ergo habet maius iūs in re, quā
acquisiuit, qđ in pecūnia, quā de-
dit. sed pecūniā usūrariā tene-
batur restituēre. ergo & illud qđ
ex ea currit, tenetur restituēre.

S E D C O N T R A. Quilibet potest
līcē tenerē id qđ legītīmē acq-

uiuit, sed id, qđ acq-
uirīt p̄ pecū-
niā usūrā, interdū legitīmē
acq-
uirīt ergo līcē pōt teneri.

R E S P O N S O. Dicendum, qđ sicut
supra dīctū * est, res quedam
sunt, quārum usūs est ipsarū
rērum consumptio, quē non ha-
bent usūl fructū secundū iūra: & ideo si talia
suerint per usūram extorta, putā, denarii, triticū,
num, aut aliquid hūis modi, non tenetur homo
ad restituēdū, nisi id quod accepit: quia id, qđ
detalīre est acquisitum, non est fructus hīs modi rei,
sed humānæ industrie: nisi forte per detentōnē ta-
lei rei, aliter sit damnificatū amittendo aliquid de
bonis suis, tunc, n. tenetur ad recompensatiōnē no-
cumenti. Quēdam uero res sunt, quārū usūs nō est
earum conūmptio, & talia habet usūl fructū, si
cur domus, & ager, & alia hūis modi: & ideo sicutis
domū alterius, uel agrū per usūrā extorsis, et non
sunt tenetur restituēre domū, uel agrū, sed etiā
fructus inde perceptos: quia sunt & fructus rērum,
quārum aliis est dominus, & ideo ei debentur.

R E S P O N S O. Dicendum, d quōd
inducere hominem ad peccan-
dū nullo modo līcē: ut tamē
peccato alterius ad bonū, līcē
tūt: quia & Deus uitit om-
nibus peccatis ad aliquid bonū
num. Ex quolibet. n. malo elicit
aliquid bonū, ut dicitur in
* Enchiridio: & ideo † August.
Publicola querenti, utrum līcē-
ret ut iūrātum eiūt, qui per fal-
sos deos iūrat, in quo manife-
ste peccat, eis diuinam reueren-
tiā adhībens, Reſpōdit, quōd
quia inducere ad
peccandum nulli li-
cēt, & peccatum aliquid
petit, ad quod dire-
cte illūt inducit: &
ideo oportet cautum
ēt in omnibus ma-
teriis ubicumque agit de uīt peccati al-
terius, vt petendo,
aliquid līcēt petat-
ur. verbi gratia, in
proposito, petitur mu-
tuū, non acceptio
usūrā. In treuga,
vel pace cum infide-
libus petitur fideli-
tas p̄ctōrum, non
diuina iniuria. In ma-
nifestationē rerum
usūrā latronibus,
petitur vita propria,
& sic de aliis, ita
quōd semper peccat
aliquid, quod ille po-
teſt concedere, si vult
sine peccato, vt pat-
ret in dictis exemplis. Et propterea pe-
tens, qui directe tendit ad inducendū
eum a quo petit, ad
concedendū illi pe-
titum, non dat ei
occasiōnē peccandi: sed ipse a quo pe-
titur, ap̄ponit ex sua
mala voluntate actū

AA bono

si quis propter bo-
num, delectabili uita
tur alterius peccato,
quamvis enīlīt
peccet, si delectabili
enīlīt est, non ta-
mēt peccat mortali-
ter. Et propterea
non oportet pēten-
tes mutuum ab usū-
rario parato nimis vr-
gere in conscientia,
quanta aut quali ne-
cessitate dūctus hoc
fecerit: quoniam a-
ctūt de genere suo
non malum faciunt,
ac per hoc, nīl ex fi-
ne si mortale, aut
nūlū, aut veniale
peccatum est. Nul-
lū, si ex necessita-
te, aut pietate: uentile
aut rationali causa, sicut
ceteri actūt irratio-
nabiles dannosī fibi-
ip̄sīs. Non obſtrat,
quōd author respon-
dendo lectori Flo-
rentino dixerit, quōd
propter maiores ne-
gotiations exercen-
tūs, non exaufer quis
a peccato pētēdī
mutuum sub usūris:
quoniam hoc intel-
ligendum est de pec-
cato ueniali, quando
negotiations ten-
dunt ad utile nimis
abundans: nam si
tenderent ad utile ne-
cessarium domū ūt-
nullum peccatum cl-
iset. Secundo, quōd
quia inducere ad
peccandum nulli li-
cēt, & peccatum aliquid
petit, ad quod dire-
cte illūt inducit: &
ideo oportet cautum
ēt in omnibus ma-
teriis ubicumque agit de uīt peccati al-
terius, vt petendo,
aliquid līcēt petat-
ur. verbi gratia, in
proposito, petitur mu-
tuū, non acceptio
usūrā. In treuga,
vel pace cum infide-
libus petitur fideli-
tas p̄ctōrum, non
diuina iniuria. In ma-
nifestationē rerum
usūrā latronibus,
petitur vita propria,
& sic de aliis, ita
quōd semper peccat
aliquid, quod ille po-
teſt concedere, si vult
sine peccato, vt pat-
ret in dictis exemplis. Et propterea pe-
tens, qui directe tendit ad inducendū
eum a quo petit, ad
concedendū illi pe-
titum, non dat ei
occasiōnē peccandi: sed ipse a quo pe-
titur, ap̄ponit ex sua
mala voluntate actū

*Lib. 5. cap. 11.
a med. to. 5.
Lib. 5. cap. 1.
declinanda
ad fin. to. 5.*

*August. En-
chirid. cap. 11.
tom. 2.
Epist. 154.
non longe a
Princ. to. 2.*

bono petito alium actum primum non petitum, immo displicet
tum, ei qui peti. Si namque peteret quis ab aliquo actum, quem
non potest exercere sine peccato, proculdubio ad peccandum ea
inducere, quamvis paracuum: ac per hoc particeps peccati
est concutens peccato alterius. Aduerte ergo tempus in cassi-
bus, ut diligeras si
actus petius potest
ab eo a quo petitur,
sine peccato fieri: qd
hic radix est licet, vel
illicit, cum de usu
peccati alterius agi-
tur. Tertio qd ex exe-
plo manifestatibus
bonis iuxta latronib. his
exploite, habes quo
intelligi possunt ge-
sta Loth. Gene. cap.
19. cum filias propriae
abfui impiorum obvulit, ut cui-
taret sordiditatem ho-
spitum iniuriam in pro-
pria domo. Quemad-
modum illi decem viiri
perierunt non occidi,
qd poterat sine peccato
concedi, & ma-
nifestaverunt loca thesaurorum suorum: quod etiam sine pecca-
to fuisse cum passivo iocando proximi, ex malitia tamen ac-
cepto, quamvis scirent quod ex hoc sumerent occasionem rapi-
tiae: eis minus diligenter, quam occisionis, & ad neutrum pecca-
tum eos induxerunt, sed usi sunt iniqua corum voluntate ad fa-
tum proprium utique. Ita Loth petiit quod non committeret, fo-
clavium cum malulis hotipibus, quod sine peccato concedere
poterant, & obtulit proprias fe filias educturum extra: ita quod
non opteret inferri ipsi patri aliam uiolentiam ad hoc, ut puel-
la esset extra, quod tota sine peccato est, quamvis sciret quod
occasione abutendi eis inde fiturere, & ipsi peccarent facie-
do inuitum: filii autem patrarent in iustum. Vnde ad neutrum
peccatum inducebant eos Loth sciens, quod non sunt facienda
minus mala, ut euentur mala maiora: quamvis dixerat, abutim-
enit libertatem: quoniam permisit hac dicebat, fed uia uolebat
inquitate illorum ad bonum, stante offensore uitationem. Et simi-
le est de gessis circa uxorem Leuita, Iudicium 19, quamvis non
opterat forte illum excusare fecit Loth, de quo scriptura testa-
tur, quod erat iustus. 2. Pet. c. 2. Et haec dicta sunt, ut non puer qd
exemplo illorum decem uiros licere inducere ad minus malum
paratos, ut euentur mala malum. Si enim non sunt facien-
da mala, ut ueniant bona, multo minus facienda sunt, ut non fiat
mala, quod non in boni positione, fed mali negatione
conficit. Magna namque differentia est inter inducere ad minus
malum, ut uentur mala: & offere, ac tradere materialiter mate-
riam minoris mali. Primum enim nulla ratione licet, propter ra-
tionem dictam. Secundum autem scilicet illi decem viiri, fecit
Loth, fecit Leuita, facimus quotidie reulementa capiuntur. Dixi au-
tem offerre, seu tradere materialiter, hoc est, non ad inducendum
spiritum ad explendam malam suam voluntatem circa oblatam
material, sed ad redimentum uexationem suam, vel proximi-
tali oblatione, seu traditione utendo alterius inquitate, non in-
ducendo aliquem ad peccandum. Vide non licuisset ipsi Loth,
qui obtulit materialm liberi arbitrij, filias, f. contulere filiab. suis,
ut contenterent in illorum: fed ut illatum uiolenter contenta
patientia sustinerent ad coronam, ut Lucia dixit. Et haec dicta
sunt, si Loth ei cuiandus est propter authoritatem Petri Apo-
stoli, quam glo. super Gen. capitu. decimono non. exponit com-
parative, hoc est, quod Loth non iustus simpliciter, sed
comparatio Sodomitarum iustus dicuntur. Et August. glo. ibi
dem Loth reprehendit de oblatione filiarum, quafi non ha-
beat locum redimere uexationem offerendo materialm li-
beri arbitrij ad partendum huiusmodi opera nefanda: quamvis
Aug. redemptionem uexationis in his gessis, ut tractauimus,
non trahet.

In responsione ad tertium eiusdem art. 4. dubium occurrit, quo
nam aduerteri videatur doctrina tradita in hoc articulo, &
ueritati pro quanto dicitur, qd si quis committeret pecuniam suam
uiurario non habenti alias vnde uiuras exercet, daret material
peccandi, vnde & ipse est particeps culpe. Nam sicut petens
mutuum ab uiurario, dat materiali uiuram, & pignus. In qd exercet
auaritiam suam accipiendo uiuram, & incidunt in latrones, &
tradens illis bona sua, dat eis materialm rapinae: ita dans pecuniam
in depositum uiurario non habenti alias vnde exercet uiuras,
dat materialm uiuram. Et si illi excludantur, quia non formaliter,

sed materialiter dant materialm peccandi, qd
hoc vt peccent, sed patiuntur possit illi pati
bonum: eadem ratione iste deponens excul-
patione dicitur, & non inducere illum ad uiu-
ram exercendam, sed patiuntur illum han-
bet alius a mutuo petendo defi-
stere, si indiget, quia huiusmodi
passuum scandalum non proue-
nit ex infirmitate, uel ignorantia,
sed ex malitia.

AD TERTIVM dicendum, qd si gs
comitteret pecuniam suam uiurario
no habeti alias, vnde uiuras exer-
ceret, uel hac intentione commit-
teret, ut inde copiosius per uiu-
lucraretur, daret materialm peccan-
di, & ipse est particeps cul-
pa. Si autem aliquis uiurario
alias habeti uia uiuras exerceat,
pecuniam suam committat, ut
tutius serueretur, no peccat, sed uti-
tur hominem peccatore ad bonum,

infidelis committere non est, absque culpa con-
tet in multis allatis exemplis de luxurio & gula
hac uaria authoris, vi prima facie sonat
dicit distingendum est, quod fieri uia uiura
alias vnde exercet uiuras duo communis
fractiōē depositū & uiuras, qui pacelli
qua separabilis sunt (potest enim diffidere depo-
nendo pecuniam depositam in alias negotia-
ta in deponente apud talēm uiurārum, dum
Primo, quod deponit apud diffidet, Secun-
dum, quod deponit apud diffidet, Sed
ponit apud uiurārum non habentem vnde de-
ras. Ratione primi, particeps est culpe culpe
committens cibum guloso, particeps est culpe
committens uirginem luxurio, particeps est
Nam sine culpa committente non est at ali-
ab eo, quem sit probabilitate accidit non haben-
te ab eo, qui committit probabilitate acci-
dit, hoc est, difference inter periculum ab
deponente apud eundem non habentem
bonum peritus iustus exercetus fallere mutu-
us debitus committens iustus non exercet
Iste ergo errat in actu committi deinceps
perte, ita dicunt dare materialm peccandi, &
quia in actu committi debito dat materialm
re particeps culpe, qui committit ab eo
bit ab eo, cui committit culpe. Malis simili-
qui committit canis uirio, & &c. de aliis. Ne
a dicensibus, qd quia quilibet est omnino in re
legem, quam uile: ideo iste deponens apud uiura-
fum non peccat, utpote in illi impliciti deponens
di. Errata siquidem sic ridendo in radice si ex-
plicite, nec implicite dat hinciam diffidet, in
mult depositari teneri fibi de deposito depon-
sunt, & tali actione ageret contra eum, res se ad
hunc ait depositi diffidet, ut pote
gat. Et p. p. deponens peccat particeps culpe
in mala cultuaria, ad quam ramam illam obser-
vatus. Ratione vero fecundi, non est particeps
materialm peccandi, seu peccato, plus accipi-
dés in latrone, pp rōnēm allatum obsecro, ha-
non dī, qd dat materialm peccandi precū, ut
particeps culpe uiura, fed peccato, & tali
Et qui peccatum diffidens depositum deponens
qd n. quis pecuniam depositam diffidet, non
redire posse, requiritur statim peccato. Depon-
dum, non diffidendum traditur, & acceptum
transferit in eo dominium, fel. center peccato
inxixi, qd hucus paulo post facta iam
homines culpe habent. Ideo communis
diffidet, quem tamen non fideles reddunt
req̄uisitionem, licet peccato, non tamē mortali
tens cibum guloso, sine mortali iamen peccato
mittens in depositum pecuniam suam esse possit
non ferante pecunias, fed omnes quos modi
exclusiones suas exponere. It hoc modo con-
tra doctrinā toti articulo. Vnde deponens apud
deponentem apud uiurārum habentem unde

Si non habentem aliqui illi: probabilitate creditur fides depositaria, & non dufractor depositi: ac per hoc committitur ei actus bonus, debitus, & peraus: quod fieri ab illo. Hic creditur contraria & committitur: & his bonus debitus ei, qui probabilitate tamen factus oppositum. Et propterea hic commissor participes est calce diffractio-

nis. Non rite: propter, quia ieiucet de operam rei illici-
ta, & maliter impun-
tare: & super appositi-
um vietur crimen ex
malitia diffractonis:
quoniam hoc est per
accidens, & dipli-
citer deponit, nec
ex eo actu cōsequitur,
sed ex alterius adiun-
ctiva malitia, quam iuste-
tolata propter bonum
sibi nec. Iacutum.

*Sicut Quæstionis se-
prolongatione Ar-
ticularum primum.*

IN N. 59. artic. 1. du-
biu[m] occurrit circa-
razione in respon-
sione ad primum redi-
ctum, quod declina-
re a malo, & facere
bonum, secundum alii
quam propriam ratio-
nem boni, & mali po-
num partes iustitiae,
& non ponuntur
partes aliarum virtu-
tum, puta, fortitudi-
nis, & temperantiae:
secundum alias spe-
cialitatem boni.

R. litera est, quia in alijs virtutibus in

idem radii utrumque.

In iustitia autem aliud

est equalitatem face-
re, & aliud factam non

corrumperre. Videatur
autem hec ratio nulla,

tum quia in ipsa iusti-
tia eti[am] idem reddit

utrumque, nam in idem

et equalitatem face-
re & ab in equali de-
clinare, non minus

ab extremis ad me-
dium venire: ita quia

aliud est aqua-
litas facere, & aliud

fadat non corrumpe-

re, ita aliud est me-

dium inter passiones

confundere, & aliud

confundit medium non corrumperre. Et

sic vnde; ratio sunt.

¶ Ad hanc eviden-

tiatum secundum est, q[uod] e

qualitate, & aliud

circumstancia, circa

quam uerfatur

natura, & medi icir-

ca quod aliq. tuni ur-

tines morales, hec est

difference, q[uod] aqua-

litas est in rebus ipsis,

medium autem in usus

in animis nostris. Et

hunc vt confutum

per alias virtutes

mediu[m] a me, mul-

lus aliis posuit cor-

rumperre. Nullus, n-

one potest inveni ex

partes iustitiae, nisi forte

QVÆSTIO LXXIX.

*De partibus integralibus iustitiae, in
quatuor articolos diuisa.*

DEINDE considerandum est de partibus integralibus iustitiae, quae sunt bonum facere, & a malo declinare, & de vitiis oppositis. Circa quod queritur quatuor.

¶ Primo, Vtrum duo praedicta sint partes iustitiae.

¶ Secundo, Vtrum transgressio sit speciale peccatum.

¶ Tertio, Vtrum omissione sit

speciale peccatum.

¶ Quarto, De comparatione

omissionis ad transgressionem,

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum, declinare a malo, & facere bonum, sint partes iustitiae.

AD PRIMUM sic proceditur. Videtur, quod declinare a malo, & facere bonum, non sint partes iustitiae. Ad quamlibet, n. virtutem pertinet facere bonum opus, & malum uitare: sed partes non excedunt totū. ergo declinare a malo, & facere bonum, non debent poni partes iustitiae, que est quedam iustitia specialis.

¶ 3 Pre: * Super illud Psal. 33.

Diuerte a malo, & fac bonum, dicit glo. Illud vitat culpam, felicit diuertere a malo, hoc me-

retur uitam, & palmam, felicit

facere bonum: sed quilibet pars

virtutis meretur palman, & vi-

tam. ergo declinare a malo non est pars iustitiae.

¶ 3 Pre: Quæcumque ita se ha-

bent, quod vnum includit in

alio, non distinguuntur ab ini-

cem, sicut partes cuiusvis toris:

sed declinare a malo includitur

in hoc, quod est facere bonum,

nullus enim simul facit bonum,

& malum. ergo declinare a ma-

lo, & facere bonum, non sunt E

partes iustitiae.

SED CONTRA est, quod *

Aug. lib. de correptione & grati-

ponit, ad iustitiam legis perti-

nere, declinare a malo, & facere

bonum.

RESPON. Dicendum, q[uod] si lo-

quamur de bono, & malo cōi,

facere bonum, & uitare malum per-

nit ad oēm iustitiae: & fīm hoc n

pñt poni partes iustitiae, nisi forte

partes iustitiae.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē

purā, quod nō facere malum:

hoc enim nō meretur palman,

sed solum uitat poenā. Importat

autem motu voluntatis repudia-

tis malum, ut ipsum nomine decli-

nationis ostendit: & hoc est meri-

toriū, præcipue q[uod] aliquis impu-

gnatur, ut malū faciat, & reficit

Secunda Secundus S. Thomæ.

ARTIC. I.

¶ 3 Pre: * In q[uod] ponit pars

iustitiae, nō importat negationē